

РЕШЕНИЕ

№ 5612

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 23.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5518** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Производството по делото е образувано по подадена от Национално сдружение „Н. щастие“, със седалище в [населено място], представлявано от директора В. М. жалба срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на [фирма] за достъп до поискана от жалбоподателя информация със заявление от 27.02.2021 г.

В жалбата са изложени съображения за това, че подал заявление до ответника на 28.02.2021 г., с което поискал да му бъде предоставена информация, свързана с отпуснати от МС на Р. България средства по мярка 60/40 за запазване на заетостта и по-конкретно копия от платежни нареждания за извършените плащания по фонд Работна заплата, изплатени на работниците, както и копия от платежните нареждания за внесени осигурителни вноски. В срока по ЗДОИ, ответникът не е отговорил и не е предоставил поисканата информация. Намира информацията за обществена, съгласно определението, дадено в ЗДОИ. Моли за отмяна на мълчаливия отказ, като ответникът бъде задължен да му предостави поисканата информация. Претендира разноски.

В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът изпълнителния директор на [фирма], е представил административната преписка по подаденото от жалбоподателите заявление за предоставяне на информация.

В представено по делото становище, посочва, че по сметката на дружеството е преведена сумата от 6 074,26 лв. от фонд Безработица по мярката за запазване на заетостта 60/40. Средствата са предназначение за 11 работници, които са получили

средствата от работодателя. Върху сумата са внесени съответните осигурителни вноски.

В съдебно заседание се представлява от юк П., който оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки оспорва жалбата, като посочва, че дружеството не попада в кръга на задължените субекти по чл. 3 ЗДОИ, тъй като не отговаря на предпоставките, посочени в чл. 3, ал.2, т.1 ЗДОИ за публично правно предприятие, нито пък тези по чл. 3, ал.2, т.2 ЗДОИ. Също така оспорва и исканата информация да е обществена. Моли за отхвърляне на жалбата.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Национално сдружение „Н. щастие“, със седалище в [населено място], на 27.02.2021 г., получено на 01.03.2021 г., е подало заявление за достъп до обществена информация до изпълнителния директор на [фирма], с което е поискано от посоченото дружество да му предостави следните документи:

Копия от платежни нареждания за извършени плащания по Фонд работна заплата, изплатени на работник/служител, вписан в списъка на Агенцията по заетостта;

Копия за платежни нареждания за внесени осигурителни вноски.

Посочено е, че дружеството може да представи и само списък с написани име и фамилия на лицата, които са получили средства. Може да представи и само уведомително писмо, с което да уведоми заявителя, че преведените средства от Фонд Безработица към МС на Р.България са получени от работодателя и същите са предназначени за * брой служители, като преведени на същите .

Посочено е, че желаят да получат информацията на посочен имейл адрес.

В 14-дневния срок, който изтича на 15.03.2021 г. понеделник, ответникът не е постановил решение за предоставяне или отказ от предоставяне на поисканата информация.

Жалбата е подадена в съда на 18.03.2021 г.

С придружителното писмо, с което преписката е изпратена в съда, ответникът е посочил, че на 18.02.2021 г. по сметката на дружеството е преведена сумата от 6 074,26 лв. от фонд Безработица по мярката за запазване на заетостта 60/40. Средствата са предназначение за 11 работници, които са получили средствата от работодателя. Върху сумата са внесени съответните осигурителни вноски.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е мълчалив отказ на изпълнителния директор на [фирма] да предостави поисканата от жалбоподателя информация, касаеща разпределението на средствата, получени от ответника по мярката за запазване на заетостта 60/40.

Жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице, подало заявлението за достъп. Жалбата е подадена в срока за обжалване на административните актове, предвид разпоредбата на чл. 149, ал.2 АПК, съдържа изискуемите реквизити, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Настоящият съдебен състав приема, че от една страна ответникът не е задължено лице по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, а от друга, дори да е задължено лице не е налице мълчалив отказ.

За да възникне мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, следва съответният орган да е задължен да се произнесе и да не го стори в предвидения в съответния нормативен акт срок. Настоящият съдебен състав намира, че в случая [фирма] не е задължен субект по ЗДОИ по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗДОИ, вр. § 1, т. 4 от този закон. Съгласно чл. 3, ал. 2 ЗДОИ този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително публичноправните организации; физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. В случая не се установява дружеството да се финансира 100% от държавния/общинския бюджет или Европейски фондове. Не са налице и условията на § 1, т. 4 от ДР на ЗДОИ. Според тази разпоредба "публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки; повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки; обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 - 14 от Закона за обществените поръчки като управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние върху дейността на друго лице.

Ответникът безспорно е юридическо лице, като видно от справка от Търговския регистър дружеството се управлява от съвет на директорите, които са [фирма], [фирма] и [фирма]. Следователно ответникът не е "публичноправна организация" по смисъла на ЗДОИ, респ. не е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗДОИ.

При това положение за ответника не възниква задължение да предостави информация по заявление, подадено по реда на ЗДОИ. За да възникне мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, следва както се посочи по-горе, съответният орган да е задължен да се произнесе и да не го стори в предвидения в съответния нормативен акт срок. В случая такова задължение липсва, поради което не е налице хипотезата на мълчалив отказ, респ. липсва акт, подлежащ на оспорване.

Също така, макар и в придружителното писмо, налично по делото, ответникът реално е предоставил поисканата от жалбоподателя информация. В константната съдебна практика на Върховния административен съд на Република България е

застъпено становището, че макар произнасянето на органа да е направено извън срока по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, срокът не следва да се счита за преклузивен. Неизменно се изразява становището, че сроковете по чл. 57 от АПК, аналогична разпоредба на чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ са инструктивни, а не преклузивни, поради което пропускането им не преклудира (не прекратява) правомощието на административния орган да издаде съответния административен акт. В конкретната хипотеза, при наличието изричен акт, постановен по искането, дори и извън срока по чл. 28 от ЗДОИ не е налице мълчалив отказ на задължения орган.

След като с посоченото писмо е удовлетворено искането на заявителя за предоставяне на поисканата от него обществена информация, е налице благоприятстващ за него административен акт, и липса на правен интерес от оспорването на същото. Принципно оспорването следва да е насочено към премахване на неблагоприятни правни последици, респ. към предотвратяването на такива или към постигане на благоприятни правни резултати.

Предвид изложеното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По разноските:

Предвид изхода на спора на жалбоподателите не се дължат разноски.

Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото, такова му се дължи. При определяне на размера му, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 4 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл. 173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Национално сдружение „Н. щастие“, със седалище в [населено място], представлявано от директора В. М. срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на [фирма] за достъп до поискана от жалбоподателя информация със заявление от 27.02.2021 г.

ОСЪЖДА Национално сдружение „Н. щастие“, с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], представлявано от директора В. М. ДА ЗАПЛАТИ на [фирма], с ЕИК[ЕИК] сумата от 100,00 лв. разноски за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване /чл. 40, ал.3 ЗДОИ/.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: